

Sosialidemokraatit taantumuksen pelinappuloina

"Jumala, osoita minulle mihin
voisin sinua paeta."

Ilmari Rantamala.

Kun lähemmin silmällee nykyisiä maailman menoja, niin huomaa, että ylläolevissa sanoissa piilee syvä viisaus. Aikamme elämää tarkastellessa täytyy välttämättä jokaisen ajattelijan ottaa huomioon valtavan luokkataistelun, jota tänä päivänä käydään leppymättömästi ja yhä kiihtyvällä vimalla kautta maailman paikissa maissa. Tämän taistelun perussyöt ovat syvällä yhteiskuntataloudellisessa elämässä, työväenluokan riistolle perustuvassa tuotanto- ja jakotavassa.

Työväenluokan työntuloksista imee yhteiskunta elinvoimaisuutensa, ollen sitten kysymyksessä mikä yhteiskunta tahansa, mutta kapitalistisen järjestelmän ensimmäinen ehto, sen a ja o, on suurten työtätekevien joukkojen säännöllisesti jatkuva riistämisen. Ilman sitä se ei voisi olla olemassa eikä pysyä pystyssä.

Kapitalistiselle järjestelmälle on ominaista, että tuotantotavan kehityksessä riisto laajenee ja samalla tulee yhä tehokkaammaksi. Tämä saattaa tyytymättömyyttä alkaen laajoissa piireissä työtätekevien keskuudessa. Täten valtion merkitys myös kasvaa. Sen tehtävänä on turvata riistäjien etuja yhteiskunnassa, pitämällä rauhaa kurja yllä sorrettuun luokkaan nähden. Tämä harvalukuisen riistäjaluokan etujen turvaaminen onnistuu täydellisesti niin kauan kuin kapitalistinen talouselämä on kohoavan kehityksen asteella, mutta käy sangen vaikeaksi heti sen jälkeen kuin kapitalistinen maailmantalouden yleispiirteisään on saavuttanut kehityksensä hupun. Silloin erotettu luokka saavuttaa kypsyneisyysasteen ja se nukahtaa vallassa olevaa harvalukuista riistäjaluokkaa tuholla. Kapitalistit eivät enää luota omiin voimiinsa sortamansa luokan kurissa pitämiseksi ja ne etsivät keinoja, joiden avulla voisivat paeta yhteiskunnan ja valtion hallintaa kohoavaa työväenluokkaa — ainoaa jumalaa, mitä suurporvaristo on koskaan peljännyt.

Maailmansota antoi valtavan syyksen kapitalistisen järjestelmän kehitykselle. Sodan kestäessä kehitys kulki eteenpäin muutamassa vuodessa niin paljon kuin useassa vuosikymmenessä ennen sotaa. Kapitalistinen talouselämä yleismaailmallisessa merkityksessä saavutti kehityksensä hupun ja alkoi nopeasti rappautua. Se alkoi ratkella hitoksistaan arveluttavalla tavalla. Ennen vankalla pohjalta seisoneet hallitukset horjaltivat, toiset kaatuivat sen lahonneen järjestelmän mukana, jota ne edustivat. Kaikkissa Euroopan maissa huomattiin lähestyvä vallankumouksen vaara, sillä sota ei järkyttänyt yksin Venäjää, missä työväenluokka kukisti sortajansa vallan, vaan sodan seuraukset tuntuivat muissakin maissa talouselämän umpikujaan joutumisena ja riistetyn luokan tyytymättömyyden valtavana kasvuna.

Porvarit eivät luottaneet enään omiin voimiinsa järjestelmän pystyessä pitämiseksi, jonka taloudelliset perusteet olivat alkaneet horjua. Ne huusivat sosialidemokraatteja avukseen. Ja sosialidemokraatit kaikissa niissä maissa, missä porvariston valta oli

alkanut arveluttavasti horjua, tarjosivat heille apuaan. Niinpä onkin tänä päivänä sosialidemokraatit kaikkialla riistäjien pelinappuloina, joiden avulla porvaristo pyrkii jatkamaan rakkautta hetkeä tuonnemmaksi. Saksan sosialidemokraatit, nuo Toisen Internationalen työväenluokalle kerän uskollisuuttaan vannoneet johtajat, ovat tuosta mitä silmään pistävimpänä todistuksina. Yhdessä maassa junkkerien kanssa, joita vastaan he ovat selittäneet taistelevansa työväelle pitämässään juhlapuheissa, ne nyt mitä katalimmalla tavalla pitävät yllä valkoista terroria, murhaten ja raastaen vankiloihin tuhansia tuhansien perään ihmisolkeuksiinsa pyrkivän työväenluokan parhaimmista. Yhtä katalasti ovat menetelleet Unkarin ja Puolan sosialidemokraatit, eivätkä synnistä vapatta ole Suomenkaan sosialidemokratisen puolueen johtomiehet. Porvarien apureina nekin todella tänä päivänä esiintyvät, osoittaen ohranalle Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen jäseniä, että se paremmin voisi raastaa noita omalle asialleen uskollisina pysyneitä sankareita valkoisen Suomen vankilahelvetteihin, sekä haukkuen ja parjaten kaikkia vallankumouksellisia työläisiä mitä katalimmalla tavalla. Toisen Internationalen johtajille ominaisella petollisella tavalla ne puhuvat työväenluokan vapauttamisesta puhtaasti parlamentaarista tietä ja siten pelaavat häikäilemättömästi porvariston käsiin, porvariston, joka on vakuutettu viimeisten vuosien kourantuntuvien kokemustensa perusteella, että jos työväki saadaan jälleen luottamaan parlamenttiin yhtä sokeasti kuin se luotti ennen vuoden 1918 kohtalokkaita tapahtumia, niin on sen vallassa pysyminen pitkäksi aikaa turvattu. Suomenkin porvaristo luottaa sosialidemokraateihin ainoana pelastavana henkenä vallankumousta vastaan. Se käy selville siltäkin, kun Suomen valkoiset viranomaiset eivät aeta minkäänlaisia esteliä sosialidemokratisen puolueen toiminnalle, mutta sitä vastoin kaikilla mahdollisilla keinoilla koettavat vaikeuttaa Sosialistisen Työväenpuolueen toimintaa.

Mutta siltä huolimatta Sosialistisen työväenpuolueen rivit Suomessa yhä taajenevat ja sosialidemokraattien kannattajat säännöllisesti käyvät pienlukusemmiksi. Tämä osoittaa, että kaikista hartaista yrityksistään huolimatta sosialidemokraatit eivät sitenkään löydä porvaristolle pakene- mismahdollisuutta historian ankan tuomion alta. Luonnonlain välttämättömyydellä se tuomio on seuraava riistäjaluokkaa kokonaisuudessaan, ei ainoastaan Suomessa, mutta kaikissa maissa ennemmin tai myöhemmin.

✦ ✦

Suomalaisilla työläisillä tässä maassa on aika tehdä välinsä kerta kaikkiaan selväksi niiden työväenluokan pettäjien, sosialidemokratien hännystelijäin kanssa, joihin "Raivaajan" toimittaja lukeutuu. Se väittää edustavansa sosialistisen työväenliikkeen keskustaa, mutta asiallisesti se on yhtä kaukana vallankumouksellisesta työväestöstä kuin ovat Suomea ja Saksan sosialidemokraatitkin. Samallaisia menettelytapoja käyttää "Raivaaja" taistelllessaan S. S. Järjestöä vastaan kuin käyttävät Suomen ryömäläiset Sosialistista Työväenpuoluetta vastaan taistelllessaan. Suunnaton on se lika- ja parjastulva, jonka "Raivaaja" jokaisessa numerossaan

LIIKKEENHOITAJAN NURKKA

Toverittaren asiamiehet ja tilaajat.

Raivaaja, sosialistiluopioiden äänenkannattaja, näkyy viimepäivinä ottaneen erikois-asiakseen keplotella TOVERITTAREN TILAAJIA tilaamaan "Nykyaikaa". Päävaltinaan kehoituksessa käyttää Raivaaja seuraavan ylösrakentavan lauseen: "TÄMÄN VERRAN ROHKENEMME ODOTTAA TEIDÄNKIN VAIVAUTUVAN ASIAMME JA OMAN ETUNNE VUOKSI, TÄSSÄ ERIKOISTAPAUKUSSA".

Lukija huomaa—"ASIAMME JA OMAN ETUNNE VUOKSI". Siis Raivaajan "asia" ja lukijan "etu". Edellisestä selviää, että Raivaajalla on omat asiansa ajettavanaan, jotka asiat eivät ole missään yhteydessä lukijan edun kanssa. Mitä etua sitten olisi sellaisesta lehdestä lukijalle? Se jää hyvin kyseenalaiseksi. Kun noin suoraan raivaajalaiset sanovat subteensa työläislukijoihin, joita he yhä edelleen luulevat voivansa kyniä, niin sanokaamme, että: ei ole etua, ei huvia eikä apua sellaisesta "Nykyajasta" TOVERITTAREN TILAAJILLE! Se on selvä kuin päivä!

Asiamiehet ja yksityiset tilaajat, silloin kun Toverittaren tilausaika alkaa umpeen kulumaan, niin uudistakaa tilaukset viipymättä ja hankkikaamme vielä muutamia tuhansia lisää uusia tilauksia Toverittarelle. TOVERITTAREN ansaitsee saada työläisnäisten jakamattoman kannatuksen. TOVERITTAREN asiat ja TOVERITTAREN lukijain edut ovat yhteisiä ja täysin sopusoinnussa. Ne tulevat yhä kiinteämmiin yhteisiksi sitämukaa, kun vallankumouksenteet tulevat selviksi. Toveritar tuo lukijoilleen virkistystä ja huvia. Se kasvat- taa meihin luokkahenkeä, kunnioitusta työväen järjestöihin ja opettaa meidät ymmärtämään, mistä merkityksestä on saavutettu työväen vallankumous maailman proletariaatille. Nämä ovat yhteisiä asioita ja yhteisiä etuja niin Toverittarelle kuin Toverittaren lukijoillekin.

Toimikaamme nyt erikoisella tarmolla Toverittaren hyväksi ja hankkikaamme paljon uusia- ja uudistus-tilauksia TOVERITTAELLE!

Toveruudella:

TOVERITTAREN LEVITYSOSASTO,

Box 99, Astoria, Oregon.

saan heittää niitä vallankumouksellisia työläisiä vastaan, jotka pitävät Amerikan Sosialistipuoluetta taantumuksellisena, Toisen Internationalen oppeja seuraavana kuolevana järjestönä ja ovat kääntäneet selkensä sille, koska eivät tahdo tapella puolueen mukana marxilaista työväenliikettä vastaan. Tuolla vallankumouksellisten työläisten haukkumisella on "Raivaaja" kerta kaikkiaan kääntänyt selkänsä suurten joukkojen oikeutetuille vaatimuksille ja asettunut tukemaan julkisesti porvareita.

"Meidän naisten on oltava varuillaan aina ja kaikkialla tuollaisten toverien suhteen, tai muussa tapauksessa me voimme joutua samaan syntiin vikapäiksi, se on — työväenluokan asian pttämiseen.

Kustaava Hautakangas.

Mitenkä 'kansanvaltaa' on Yhdysvalloissa muokattu

Äskettäin piti Herbert Hoover New York Daily lehden osakkeenomistajien 125:nnessä vuosikokouksessa puheen, jossa hän ylisteli Hamiltonia "amerikalaisen laitosten perustajana". Koska Hamilton todellakin on sen suunnan huomattava edustaja, mikä "amerikalaisessa kansanvallassa" nykyään on johtamassa, on mieltä kiinnittävää tutustua siihen erittäin nykyään, jolloin oikeistolaisemme kiivailevat "puhtaan kansanvallan" puolesta taistelussaan laajojen joukkojen vasemmalle suuntautuvaa liikettä vastaan.

Varhaisimpina aikoina käsitti Yhdysvaltain kansa kolmetoista hajallaan olevaa siirtokuntaa. Nämä siirtokunnat liittyivät yhteen taistelussaan maan alkusukkaita, intiaaneja, vastaan ja myöhemmin siinä pitkäaikaisessa taistelussa, jota ne joutuivat käymään Britanniaa vastaan pyr-

kiessään sen hiihtämistä ja mieltävaltaisesta riistosta eroon. Liittyessä yhteen siirtokunnat havaltsivat välttämättömäksi laatia itselleen yhteisen perustuslain ohjeksi yhteisten asiointensa hoidossa ja sitä tarkotusta varten ne kuittuivat koolle n. k. mannermaan kongressin, jossa Yhdysvaltain ensimmäinen perustuslakuonnoo laadittiin ja hyväksyttiin. Se tunnettiin "Liitto-artikkelien" (Articles of Confederation) nimellä ja siinä olivat m. m. seuraavat säädökset:

- 1) Kongressi käsittää yhden edustajahuoneen ja siinä ei tule olemaan mitään senaattia.
- 2) Kongressin edustajien tulee olla välittömän takaisinkutsun alaisia.
- 3) Niitten tulee olla valittuja suoranaisella kansanäänestyksellä ja heidän palvelusaikansa kestää yhden vuoden.
- 4) Kongressilla on oikeus tehdä Liittoartikkeleihin lisäyksiä, mutta niitten tulee saada valtiolitten lainlaajakuntien vahvistus.

Yhdysvaltain historiassa tunnetun Benjamin Franklinin selostuksen mukaan oli kansa tämän perustuslain aikana sangen kukoistava. Kansan suuret joukot olivat hyvin tyytyväisiä olosuhteisiin sellaisina kuin ne olivat ottamatta lukuun erästä sangen otättöntä vähemmistöä. Yhtenäin tämä vähemmistö teki esityksiä kongressille, joissa vaadittiin toimintaa kansan vapauttamiseksi siitä vakavasta tilanteesta, missä ne sen välittivät olevan.

Nyt on sangen mieltäkiinnittävää tietää, kutka muodostivat tämän tyytymättömän vähemmistön? Erään historiallisen asiakirjan mukaan sen muodostivat seuraavat ainekset:

- 1) Pankkiirit, jotka lainailivat rahaa korkoa vastaan ja rahalla ketnottelijat, jotka olivat joillakin sentteillä dollaria kohden ostaneet itseään vallankumoussotien aikana settelille palkaksi annetut liittohallituksen julkaisemat velkakirjat ja jotka